

- 1) Το άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας και με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στις «αστικές υποθέσεις», περιλαμβάνεται η αγωγή με την οποία ένας δημόσιος φορέας στρέφεται αναγκαστικά κατά ιδιώτη για την ανάκτηση χρηματικών ποσών που ο φορέας αυτός κατέβαλε ως κοινωνική ενίσχυση στον διαζευγμένο σύζυγο και στο τέκνο του ιδιώτη αυτού, αρκεί η βάση και ο τρόπος ασκήσεως της αγωγής αυτής να διέπονται από τους κανόνες του κοινού δικαίου περί της υποχρεώσεως διατροφής. Από τη στιγμή που η αγωγή στηρίζεται σε διατάξεις με τις οποίες ο νομοθέτης έχει χορηγήσει ίδιον προνόμιο στον δημόσιο φορέα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η δίκη επί της αναγωγής αυτής αποτελεί «αστική υπόθεση».
- 2) Το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, σημείο 3, της εν λόγω συμβάσεως πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην «κοινωνική ασφάλιση» δεν περιλαμβάνεται η αγωγή με την οποία ένας δημόσιος φορέας αναζητεί, κατά τους κανόνες του κοινού δικαίου, από ιδιώτη χρηματικά ποσά που ο φορέας αυτός κατέβαλε ως χρηματική ενίσχυση στον διαζευγμένο σύζυγο και στο τέκνο του ιδιώτη αυτού.

(¹) ΕΕ C 259 της 9.9.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 14ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-316/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 80/778/ΕΟΚ — Ποιότητα του πόσιμου νερού — Μη προσήκουσα εφαρμογή»)

(2002/C 323/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-316/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: R. B. Wainwright) κατά Ιρλανδίας (εκπρόσωπος:

D. J. O'Hagan, επικουρούμενος από τους E. Fitzsimons, SC, και E. Galligan, BL), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία:

- μη διασφαλίζοντας την τήρηση των βιολογικών παραμέτρων 57 (ολικά κολοβακτηριοειδή) και 58 (κολοβακτηριοειδή κοπράνων) που καθορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί της ποιότητας του πόσιμου νερού (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 255), όσον αφορά ορισμένα δημόσια δίκτυα παροχής ύδατος και ορισμένα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως (πλην εκείνων που παρέχουν κάτω από 10 m³ ύδατος ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετούν κάτω από 50 άτομα, εκτός αν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας), τα οποία προσδιορίζονται στις επίσημες εκθέσεις σχετικά με το πόσιμο νερό και στην αλληλογραφία που αφορά την περιοχή του Ballycroo (Ιρλανδία), και
- μη λαμβάνοντας υπόψη, με τη ρύθμιση που θέσπισε για την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, τον δεσμευτικό χαρακτήρα των απαιτήσεων του παραρτήματος I αυτής όσον αφορά τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, 18 και 19 της εν λόγω οδηγίας, καθώς και από τη Συνθήκη ΕΚ,

το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, B. Σκουρή, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 14 Νοεμβρίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Ιρλανδία,

- μη διασφαλίζοντας την τήρηση των βιολογικών παραμέτρων 57 (ολικά κολοβακτηριοειδή) και 58 (κολοβακτηριοειδή κοπράνων) που καθορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί της ποιότητας του πόσιμου νερού, όσον αφορά ορισμένα δημόσια δίκτυα παροχής ύδατος και ορισμένα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως (πλην εκείνων που παρέχουν κάτω από 10 m³ ύδατος ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετούν κάτω από 50 άτομα, εκτός αν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας), τα οποία προσδιορίζονται στις επίσημες εκθέσεις σχετικά με το πόσιμο νερό και στην αλληλογραφία που αφορά την περιοχή του Ballycroo (Ιρλανδία), και

- μη λαμβάνοντας υπόψη, με τη ρύθμιση που θέσπισε για την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, τον δεσμευτικό

χαρακτήρα των απαιτήσεων του παραρτήματος I αυτής όσον αφορά τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, 18 και 19 της εν λόγω οδηγίας.

2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 302 της 21.10.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 5ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-325/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (¹)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος — Επισήμανση ποιότητας και προελεύσεως»)

(2002/C 323/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-325/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. C. Schieferer και C. Schmidt) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (εκπρόσωπος: W.-D. Plessing, επικουρούμενος από τον M. Loschelder, Rechtsanwalt), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, επιτρέποντας τη χρήση της επισήμανσεως ποιότητας «Markenqualität aus deutschen Landen» (γερμανικό σήμα ποιότητας) σε προϊόντα ορισμένης ποιότητας που παρασκευάζονται στη Γερμανία, παρέβη το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet και M. Wathelet, προέδρους τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 5 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, επιτρέποντας τη χρήση της επισήμανσεως ποιότητας «Markenqualität aus deutschen Landen» (γερμανικό σήμα ποιότητας) σε προϊόντα συγκεκριμένης ποιότητας που παρασκευάζονται στη Γερμανία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ).
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 316 της 4.11.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 7ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-333/00 (αίτηση του Tarkastuslautakunta για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Eila Päivikki Maaheimo (¹)

(«Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — “Οικογενειακές παροχές” — Επίδομα κατ' οίκον φυλάξεως τέκνου — Προϋπόθεση κατοικίας του τέκνου»)

(2002/C 323/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-333/00, με αντικείμενο αίτηση της Tarkastuslautakunta (Φινλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας από την Eila Päivikki Maaheimo, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 1, στοιχείο η', 10α, 73 και 75 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του έκτου τμήματος, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric (εισηγητή) και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Μια παροχή όπως το επίδομα κατ' οίκον φυλάξεως τέκνου, το οποίο προβλέπεται στον laki (1128/96) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta (νόμο περί επιδόματος κατ' οίκον φυλάξεως τέκνου), συνιστά οικογενειακή παροχή κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996.